

Præsteembeder. Saa nær er man altsaa ved at kunne tale baade om Tilbud og Efterspørgsel.

Men nu ligger da det Spørgsmaal nær for: Har man overflødig Arbejdskraft til Kirkens Tjeneste, har Arbejdsløsheden ogsaa meldt sig her? Den Lov, som vi i Fjor vedtog, om, at ogsaa Mænd, der ikke havde taget teologisk Embedseksamen, under visse Omstændigheder kunde faa Adgang til Kirkens Embeder, tyder ikke paa, at man har for mange Kirkens Tjenere. Og et andet Spørgsmaal: Røgter da de mandlige Præster deres Gerning saa fortrinligt, at man har Ret til at sige, at Kvinder aldrig vilde kunne yde noget saa godt, aldrig vilde kunne forkynde Ordet saa udmærket, som Mændene gør det, aldrig vilde kunne være det for deres Menighed som en Mand kan? Det tror jeg ikke, nogen tør vove at hævde. Jeg skulde for min Del paastaa, at mange Kvinder netop ejede Forudsætninger for at kunne komme deres Sognebørn nærmere og trænge dybere ned i Befolkningen end Mændene. Det er ikke længe siden, at der her i København blev holdt nogle store Møder, afholdte af Præster og særlig beregnede paa Arbejderne. Vi saa her et sørgeligt Bevis paa, hvor lidt Præsterne som Helhed har forstaaet at vinde Massernes Tillid. Hvis det i Præstegerningen kom an paa den skarpeste Hjerne, den klareste Forstand, den skarpsindigste Maade at tolke Skriften paa, skulde jeg være saa beskeden at indrømme, at Kvinderne vel nok som Regel kom til kort, men det er dog vel ikke det, det kommer an paa, det bør det da ikke være. Og hvis det gælder om med Hjertet at kunne føle for og forstaa Menneskenes dybeste Trang, skulde jeg tro, at Kvinderne ikke er de mindst egnede dertil.

Den Udelukkelse, som Kvinderne her er Genstand for, staar for mig som noget overordentlig saarende og ydmygende for os. Den ærede kvindelige Ordfører for Venstre (Inger Gautier Schmit) indrømmede, at Kvinderne burde bruges langt mere i Menighedsarbejdet, end de nu bliver. Jeg synes, at den ærede Ordfører hellere burde have sparet denne Del af sin Tale, thi et mere konsekvent Standpunkt end at hævde Kvindernes store Berettigelse til Arbejde for Kirken og deres Evner dertil og saa med det samme at udelukke dem fra Embederne har jeg ikke set. Det er i Sandhed et mærkeligt Standpunkt for en Kvinde. Den konservative Ordfører (Karen Ankersted) siger, at hun har set Sagen baade fra et praktisk og et æstetisk Synspunkt. Jeg husker nok

det ærede Medlems Udtalelse fra første Behandling forrige Aar i Folketinget. Da følte det ærede Medlems æstetiske Følelse sig uhyre saaret ved Tanken om, at en Kvinde muligvis skulde komme til at tale ved hendes Baare. Det er en saadan Finfølelse, at vi andre har vanskeligt ved at forstaa den. Nej, den Venighed, der er mellem os, ligger vistnok i, at vi fra vor Side mener, at først naar den enkelte Kvinde skal ansættes, foreligger Sagen til Afgørelse for Menigheden, men da har den ogsaa Sagen i sin Haand, og da kunde det aldrig falde os ind at ville paatvinge Menigheden en kvindelig Præst.

Naar jeg udtaler min Beklagelse over, at Kvinderne paa denne Maade er blevet udelukket fra Embeder, der efter min Mening maa ligge saa fortrinligt for dem, vil jeg med det samme henvise til en Adresse, der er indsendt til Rigsdagen fra Dansk Kvindesamfund. Denne Forening tæller ca. 10 000 Medlemmer, og det er ikke de mindst vaagne Kvinder her i Landet, som hører dertil. De protesterer paa det kraftigste mod denne Behandling af Kvinderne, og det er for mig et Bevis for, at der er store Skarer her i Landet, som dybt beklager den Deklassering, Kvinderne her har været Genstand for. Jeg slutter mig til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) i hendes Syn paa det unyttige i at kræve en Udvalgsbehandling og i paa ny at foreslaa den Ændring, som Mindretallet i Folketinget har foreslaaet: at lade anden Del af dette Lovforslag udgaa. Vi ved, at det vilde være et Slag i Luften, og skal altsaa afholde os derfra og stemme for Lovforslaget, om end med den dybeste Beklagelse af, at anden Del er blevet opretholdt.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger, idet jeg udtaler Haabet om, at den Tid snart maa komme, da man har glemt, at dette Lovforslag først blev fremsat af den radikale Statsminister. Naar der først er groet lidt Græs herover, har jeg den Tro, at i det mindste Partiet Venstre ikke vil være utilbøjeligt til ogsaa med Hensyn til de kirkelige Embeder at give Mænd og Kvinder Ligestilling.

Holdgaard: Jeg har med Interesse hørt paa den Forhandling, der er ført her mellem de kvindelige Ordførere, vel nok særlig af den Grund, at jeg, siden jeg kom til Mands Modenhed, som man siger, har beskæftiget mig ikke saa lidt med kirkelige Spørgsmaal og hele mit Liv har færdedes i Ægne, hvor der er en stærk religiøs Interesse.